

Kreaturer, deres Korn, og jeg kan tilføje Mælken fra et Andelsmejeri, som ligger en 5 Minutters Afstand fra Hæselager Holdeplads, paa en nem og heldig Maade med Jærnbanen, medens de nu have en temmelig betydelig Distance at befordre disse Varer med Vogne, idet de nærmeste Stationer ere Hørning, Viby og Aarhus. De kunne ganske vist ogsaa komme til Tranbjerg paa Aarhus—Houbanen, men dette er forbundet med betydelige Besværligheder for dem. Omvendt har Egnen der et temmelig betydeligt Forbrug af Varer. Det kalkuleres, at der skulde føres aarlig 5—600,000 Td. Gods dertil. Alt, hvad de faa af Foderstoffer, bliver i Reglen kørt dertil nu, enten fra Tranbjerg Station eller fra Aarhus. Endvidere forbruger dette Andelsmejeri et ganske betydeligt Kvantum Kul. Omegnen maa endvidere, da den selv er fattig paa Torv, tage det ikke ubetydelige Kvantum, den forbruger heraf fra Tranbjerg eller Hørning Station ad denne Bane. Der har derfor været indgivet et med talrige Understrifter forsynet Andragende til Generaldirektoratet, hvori der er fremhævet deres Dnsfer og disse Omstændigheder, men desværre har Generaldirektoratet ikke fundet, at der var nogen Udnytning til, at Transporten af Gods vilde forøges ved et saadant Sidespor, ligesom det har ment, at der var lokale Banskelligheder, Terrainvanstelligheder, ved at faa et saadant Sidespor anlagt. Det sidste kan jeg ikke forstaa, da det siges, at Terrainet er aldeles horisontalt ved Hæselager Station. Jeg tillader mig i alt Fald at rette den Henstilling til den højtærede Indenrigsminister, at han, for saa vidt Sagen ikke allerede maatte være ham bekendt, da med Velvilje vil undersøge den og se, om der ikke kan gøres noget i saa Henseende for at indødekomme dette Dnsfe fra Beboernes Side.

Ja, hermed er jeg færdig med de Spørgsmaal, som have foranlediget mig til at tage Ordet. Ellers vilde jeg selvfølgelig kun have anset det for min Opgave som nyvalgt Medlem her at lære og paahøre Forhandlingerne om Finansbalancen og om den saakaldte højere Politik, for saa vidt den er berørt under Forhandlingen. Men da nu Ordet er givet mig, maa det maasse dog være mig tilladt ganske i Forbigaaende at berøre et Par enkelte Punkter. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hordum) holdt forleden et Foredrag, hvori han stærkt betonedde de Dnsfer, som fra hans og hans Partis Side næres baade over for Befattningen og over for den Fremgangsmaade, som Politiet skulde anvende her i Landet. De gaa jo ud paa, at Be-

fattningen skulde være retfærdig, og at Udgiftsfordelingen ogsaa skulde være retfærdig, og den samme Retfærdighed skulde naturligvis udvises i Forbindelse med den fornødne Upartisthed fra Politiets Side. Derom kunne vi sikkert alle være enige, men Banskellighederne komme frem, naar vi komme til det Spørgsmaal: hvad er retfærdigt og hvad er upartist? Stærklig skal jeg i saa Henseende fremhæve, at jeg dog nærer nogen Tvivl om, at det ærede Medlem har et ganske rigtigt Syn paa Forholdene, naar han tror, at det skulde være en egentlig retfærdig Fordeling af Byrderne her i Samfundet — og af Rettighederne med — at vi ved at ophæve den indirekte Beskattning fuldt ud skulde og vilde komme dertil, at den Klasse af Statsborgere, som han mener særlig at repræsentere, aldeles ingen Byrder have i Samfundet, men derimod nyde alle Fordelene i Samfundet. Jeg tror ikke, det vil være en ganske retfærdig Fordeling, navnlig da jeg nærer nogen Tvivl om, at det ærede Medlem mener, at samtidig Rettighederne skulle fordeles paa en tilsvarende Maade, men jeg antager tværtimod — det er jo Krav, vi have hørt saa ofte, om ikke fra det ærede Medlem, saa fra det Parti, hvortil han hører — at de nok selv ville bestemme, hvorledes de Bælsk, som indkomme, skulle fordeles paa hensigtsmæssigste Maade. Det ærede Medlem sagde, idet han klagede over den Partisthed, Kjøbenhavns Politii havde udvist ved det sidste Valg, at saa vidt ham bekendt var der ikke fra Socialdemokraternes Side enten forud for Valgene eller under Valgene foregaaet nogen Uorden af nogen Sags — „ikke foregaaet nogen som helst Uorden paa Valgdagen.“ Jeg undrer mig heller ikke derover, thi det ærede Medlem har aabenbart ikke været bekendt med, hvad der tidligere er sket i Kjøbenhavn i saa Henseende, saa havde han ikke udtalt sig saaledes. Det er en ganske lille Uorden, som foresaldt i 1890 paa Valgdagen, da de slog Ruderne ind hos en Højretandidat, men værre gik det ved Valgene i 1887. Da havde man i den store 5te Kreds etableret en meget liblig Valgbefordring fra begge Partiers Side, og der er det bekendt nok, at Højres Vogne være Genstand for en meget ublid Behandling fra Folk, som aabenbart vare Meningsfæller af det socialdemokratiske Parti, og altsaa af den ærede Rigsdagsmand. Man bombarderede disse Vogne med Stenkast og rev Flag og Plakater af dem, og Højres Valgkomite maatte betale et ganske klækkeligt Bælsk i Erstatning til Vognmændene for den Skade, som saaledes var tilføjet deres